

Ավետիք Իսահակյան

Մայրիկիս

Հայրենիքես հեռացել եմ,
Խեղճ պանդուխտ եմ, տուն չունիմ,
Ազիզ մորես բաժանվել եմ,
Տըխտըր – տըրտում, քուն չունիմ:

Սարեն կուգաք, նխշուն հավքե՛ր,
Ա՛խ, իմ մորըս տեսել չեք.
Ծովեն կուգաք, մարմանդ հովե՛ր,
Ախըր բարև բերել չեք:

Հավք ու հովեր եկան կըշտիս,
Անձեն դիպան ու անցան.
Պապակ – սըրտիս, փափագ – սըրտիս
Անխոս դիպան ու անցա՛ն:

Ա՛խ, քո տեսքին, անուշ լեզվին
Կարոտցել եմ, մայրի՛կ ջան.
Երնե՛կ, երնե՛կ, երագ լինիմ,
Թըռնիմ մոտըդ, մայրի՛կ ջան:

Երբ քունըդ գա, լուռ գիշերով
Հոգիդ գըրկեմ, համբույր տամ.
Սըրտիդ կըպնիմ վառ կարոտով,
Լա՛մ ու խընդա՛մ մայրիկ ջան...

Սեպտեմբերի 8,
Դրեզդեն